

REMISSVAR/Synpunkter på remiss

Diarienummer: Ju2018/02783/16**Justitiedepartementet**ju.remissvar@regeringskansliet.se

Avs.

Björn Lundin ARMR = allas rätt till mänskliga rättigheter

Maria Werme SLUSSA = Samling till Livslust för Utbrända, SuperStressade och Anhöriga

c/o SLUSSA, Tjärdalsgatan 11

724 81 Västerås

Tel: 073-724 18 65

Mail: mr@slussa.se

Datum: 2018-09-11

SYNPUNKTER PÅ REMISS [Ju2018/02783/16](#)**GÄLLER INFÖRANDE AV SKYDD FÖR S.K. "VISSELBLÅSARE" SOM PÅTALAR
OCH RAPPORTERAR ÖVERTRÄDELSER AV UNIONSRÄTTEN.**

STÄLLNINGSTAGANDE

Vi anser att det avhandlade EU-skyddet för "visselblåsare" skall införas så snart det bara är möjligt. Det borde ha varit infört i Sveriges rättssystem redan 1994 och senast 2011 enligt samtida remissvar från Advokatsamfundet. C:a 7x300=2.100 skötsamma människors liv hade då kunnat räddats.

Läsanvisning

Under rubriken "BEMÖTANDE AV ARGUMENT MOT INFÖRANDE..." nedan redovisas de synpunkter och slutsatser som framkommit som resultat av riksdagsdebatten den 19 juni

angående "införande av skydd för de svenska visselblåsarna". Se punkterna A - F nedan.

Efter stycket under "BEMÖTANDE AV ARGUMENT MOT INFÖRANDE..."

vidtager den text som utförligare behandlar remissen [Ju2018/02783/16](#).

Summariska bemötanden till varje punkt A - F finns under beteckningen "Arg".

SAMMANFATTANDE ARGUMENT F Ö R ETT INFÖRANDE AV DE GRUNDLÄGGANDE MÄNSKLIGA FRI- OCH RÄTTIGHETERNA I SVERIGE

---

a. Behovet av ett omgående införande av "EU-konventionens grundläggande mänskliga fri- och rättigheter" enligt gjorda svenska utfästelser, styrkes av de årliga 300 självmorden från "visselblåsarnas" sida som är resultatet av nyttjande av nuvarande rutiner och koncept.

b. Som ekonomiskt argument FÖR införandet av "de mänskliga rättigheterna" i Sverige, kan anföras den beräknade årliga besparingspotentialen på hela 50 miljarder(!) genom eliminering av mobbningen av "visselblåsarna", vilket är den grundläggande tanken bakom införandet av dessa "grundläggande mänskliga fri- och rättigheter" i Sverige.

c. EU är ett fredsbevarande projekt, där lydande under lika lagar skall öka samförstånd och tolerans inom EU till undvikande av konflikter och krig. "De grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna" är en viktig sak i detta.

BEMÖTANDE AV FRAMFÖRDA ARGUMENT M O T INFÖRANDET AV SKYDDET FÖR DE "VISSSELBLÅSANDE" I SVERIGE. Se punkterna A - F nedan.

A. Kan ej samexistera med "den svenska modellen"

---

1. "Den svenska modellen" är en avtalsförhandlingsordning från 1938 och avsedd för styrande av partsförhandlingar och för

fastställande av lämpligt löneutrymme på den svenska arbetsmarknaden.

2. Skyddet för "visselblåsare" är en samling lagar avsedda för juridiskt skydd på personnivå "enligt de mänskliga rättigheterna" och enligt gällande EU-standard.

Arg.

Samexistens mellan dessa två helt olika koncept är inget problem. De har, eller skall ha, mycket lite med varandra att göra så länge "den svenska modellen" följer "de mänskliga rättigheterna" enligt EU-konventionen och enligt redan gjorda svenska utfästelser.

B. Kostar för mycket (men räddar 300 liv per år)

-----

1. Här har vi att göra med saken att införa ett koncept, "EU-konventionens mänskliga rättigheter" vars uppgift att rädda c:a 300 människoliv per år i Sverige, varför något mer cyniskt och mer människovärdesfientligt än att börja tala om "för höga kostnader" i "ett rikt land" som Sverige, torde vara svårt att leta upp i fredstid. För övrigt är de årliga kostnaderna för dessa "visselblåsares" hantering beräknat till ofattbara 50 miljarder per år i facklitteraturen, varför besparingspotentialen överstiger alla rimliga kostnadsramar. Just införandet av det juridiska skyddet för "visselblåsare" skall ju eliminera den kostsamma hanteringen av "visselblåsaren." De som skrivit "Kostar för mycket" borde nog inte sitta i riksdagen.

2. I övrigt är det klart utvisat att regeringen inte tycker att 10 miljoner sek. är för dyrt för införandet, vilket man visat i sitt anslag till att, via Sida, införa dessa "grundläggande mänskliga rättigheter" i Nicaragua helt nyligen.

Arg. 1.

I utredning/facklitteratur av Hans Edner, uppgives den årliga kostnaden för samhället, som den nuvarande hanteringen av dessa "visselblåsare o dyl enligt "den svenska modellen" orsakar, till ofattbara minst 50 miljarder (OBS!). Det är mer än hela det årliga anslaget till det svenska försvaret på 45 miljarder.

Att det inte redan är gjort något försök att uppnå den besparingen i statsbudgeten, är väl närmast ett tjänstefel.

Arg. 2.

Den stora årliga besparingspotentialen på 300 medborgares liv, borde ENSAMT vara ett tillräckligt argument för att omgående införa "de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna" i Sverige, UTAN att några invändningar reses mot detta.

Varför har inget sådant försök redan gjorts? Är det bara andra länders medborgare som skall skyddas med svenska pengar?

Hur lever man upp till epitetet: Sverige - en humanitär stormakt?

C. Är att "gå för långt"

-----

1. I EU-förslaget av den 23.4.2018 är det klart utsagt att det innebär ett absolut "minikoncept av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna" vilket några skriftinsändande uttrycker sin stora tacksamhet för.

Områdesspecialister som "Centrum för rättvisa" uttrycker klart sin stora skepsis över funktionen av detta "minikoncept" och tillägger "att man förutsätter att regeringen är mycket lyhörd för att ta till sig de kompletteringar som EU kommer att föreslå".

2. Specialisten "Centrum för rättvisa" är så säker på att funktionen hos detta "minikoncept" är så otillräcklig att det kommer kompletteringskrav från EU på funktionen av detta "minikoncept", att man anser sig kunna påstå detta redan innan det framställts några krav på sådana kompletteringar från EU.

Arg.

När prisbelönta specialister på dessa "mänskliga rättigheter", av digniteten "Centrum för rättvisa", framställer sådan kritik mot ett koncepts funktion som otillräcklig, så är det ett argument man svårligen kan bortse från.

D. Strider mot subsidiaritetsprincipen

-----

1. Att överhuvudtaget anföra argumentet "att man kräver att även i fortsättningen få använda subsidiaritetsprincipen som den princip man vill åberopa vid beslut i människorättsfrågor, torde vara något av det MEST CYNISKA man kan tänka sig från de styrande i landet.

Detta konstaterat mot bakgrunden att man vet att, den beslutandepincipen medfört ett ÅRLIGT antal självmord på hela 300 människoliv under åren efter 1994 till nu. $24 \times 300 = 7.200$ liv.

Inga alternativ för att spara av 300 liv per år

Den åsikten är människolivsföraktande och visar på sådan total brist på självkritik, att man saknar ord. Detta mot den bakgrunden att man inte heller finner några alternativa förslag på förändringar i den beslutsgången i skrivelserna, som alternativ till införandet av "EU-konventionens grundläggande mänskliga rättigheter".

Man anser tydligen från svensk sida, att det inte finns behov av förändring, utveckling och anpassning/modernisering till EU, trots att man själv valt medlemskapet i EU. Denna inställning är ju helt fel. Eller tycker man att den årliga förlusten av 300 skötsamma svenskars liv är helt i sin ordning?

Anpassning till omvärlden är nödvändigt och Sverige har gjort flera utfästelser om att genomföra dessa anpassningar utan att de blivit genomförda i praktiken.

Arg.

Att hävda att man önskar att fortsätta besluta enligt den gamla subsidiaritetsprincipen vid beslut i människorättsfrågor, och att det skulle vara att föredra är, som tidigare påpekats, något av det mest cyniska man kan tänka sig i fredstid, då det kostar 300 människoliv i form av självmord under minst 30 år.

Vad kan motivera en årlig förlust av 300 människoliv i 30 år, när alternativ finns att pröva för att komma tillrätta med detta svenska människorättsproblem?

Man kan här påpeka att man i Sverige gjort ett försök genom att stifta egna lagar som ett alternativ till "de mänskliga

rättigheterna". De lagarna heter något liknande "meddelandeskyddsagen" och har inte på något sätt förbättrat situationen för de "visselblåsande". Denna svenska "pudel" = "omvändelse under galgen" är därmed ännu ett svenskt misslyckande i kapitlet "mänskliga grundläggande rättigheter," som nu gör det DUBBELT ANGELÄGET att införa dessa "EU-konventionens mänskliga rättigheter" i Sverige. Det är ändå oacceptabelt sent. Gåtan lyder: "Varför inte införa "EU-konventionens mänskliga rättigheter" i Sverige på prov under några år och sedan utvärdera resultatet ur de "visselblåsandes" synvinkel på vanligt sätt? Vad är man rädd för på politikerhåll?

E. Strider mot proportionalitetsprincipen

Innebär i praktiken att man anför att detaljeringsnivån på i de direktiven från EU, är alldeles för låg för att vara tillämplig i Sverige. Tyder på en önskan från den skrivande, att man ser möjligheten till att hitta "kryphål" i direktiven från EU, som väldigt liten, på grund av detaljeringsnivån.

Ett alternativ sätt att uttrycka saken är att: "precisionen och ambitionsnivån i förslaget från EU är mycket hög, för att konceptet skall vara så kompatibelt som möjligt med motsvarande och idriftvarande människorättskoncepten" i övriga EU-länder.

För övrigt bemötande av E hänvisas till punkt D ovan.

Bemötandet av samtliga dessa argument A - E finns även i texten.

F. FÖRSVÅRANDE OMSTÄNDIGHETER VID SKYDD AV "VISSELBLÅSARE"

Tilläggas skall att Sverige har ett mycket stort "demokratiskt underskott" för att kallas en rättsstat i västerländsk mening. Det har dessutom förvärrats efter hand och därvid försvårat "visselblåsarnas" situation i praktiken.

Det demokratiska underskottet enligt nedan förvärrar dessutom avsaknaden av "de grundläggande mänskliga fri och rättigheterna" i Sverige när den "visselblåsandes" situation skall avhjälpas.

Det demokratiska underskottet kan exemplifieras enligt nedan:

- avsaknad av en oberoende konstitutionsdomstol,
- avvecklat tjänstemannaansvar inom den offentliga sektorn,
- inga bindande folkomröstningar,
- successivt avvecklade överprövningsmöjligheter i olika domstolar.
- avsaknad av en oberoende myndighet till granskande av polisens arbete och resursanvändning i förhållande till gällande lag.
- avsaknad av ett "politiskt oberoende" institut för att hjälpa medborgarna med juridik och ekonomisk försträckning vid misstanke om brott mot EU-konventionen.
- avsaknad av en oberoende granskande domstol när tveksamma domar blivit avkunnade.
- avsaknad av polisskydd p.g.a. till samhällsfarligt låg nivå nedskuren poliskår och åklagarkår.
- avsaknad av direktiv för styrande av domstolars arbete till att ha dessa "grundläggande mänskliga friheter och rättigheter" som obligatorisk mall, allt enligt EU-konventionens direktiv.
- avsaknad av rätt till betald juridisk assistans i de administrativa domstolarna.
- avsaknad av skydd och ekonomisk gottgörelse för dem som blivit av med sin anställning som repressalier för att ha "visselblåst".
- total avsaknad av rättsligt skydd för de "visselblåsare" som i sin yrkesutövning påtalat felaktigheter etc.

Det demokratiska underskottets komponenter är även uppräknade i texten under rubriken: "Det demokratiska underskottet i Sverige".

Till detta skall läggas flera av organisationerna för hjälpande av dessa "visselblåsande" har organiserat en mängd seminarier,

deltagit i Almedalsveckan, ordnat stormöten i Riksdagshuset, etc. utan att det lett till minsta infriande av då avgivna löften och utfästelser genom åren. Det senaste stormötet i Riksdagshuset i maj 2017 hade socialministern Annika Strandhäll som inbjuden deltagare och talare. Inga av hennes löften och utfästelser har ens blivit omnämnda i valrörelsen 2018.

Här slutar sammanfattningen av synpunkterna på den angelägna saken gällande införandet av "EUs mänskliga rättigheter" i Sverige till "visselblåsarnas" juridiska skydd.

Mer omfattande redogörelse av synpunkterna på remissen Ju2018/02783/16 fortsätter nedan.

**UTFÖRLIGARE SYNPUNKTER PÅ REMISS Ju2018/02783/16.
GÄLLER INFÖRANDE AV SKYDD FÖR S K "VISSSELBLÅSARE" SOM PÅTALAR
OCH RAPPORTERAR ÖVERTRÄDELSER AV UNIONSRÄTTEN**

Inledning

De "grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna" är ju i första hand avsedda att stärka den ENSKILDE MEDBORGARENS rätt och situation, varför det är av största vikt att yttranden inkommer även från den gruppen av skötsamma, som har praktisk erfarenhet av de konsekvenser som bristen på tillämpandet dessa "mänskliga rättigheter" medför i Sverige för den utsatte enskilde medborgaren.

Denna remiss meddelar synpunkter från den skyddsobjektets sida, d v s "visselblåsarens" sida, vilket vi förutsätter starkt skiljer sig från de övrigas remisser som redovisar den starkares syn på problemen med frånvaron av dessa "mänskliga rättigheter" i det EU-an slutna svenska samhället. Den starkare parten har ju inte några individproblem orsakade av frånvaron av dessa "mänskliga rättigheter" enligt EU-konventionens statuter.

Här redovisas alltså den enskilde medborgarens syn på saken, som varande den skötsammare parten och då blir den drabbade parten i akut och stor juridisk nöd vid problem.

TEMATA

=====

TYSTNAD / - GILLA LÄGET

Temat är alltså att meddela varför Sverige är i ett verkligt stort behov av ett införande av ett personligt rättsligt skydd för de enskilda svenska medborgarna och då särskilt när de har klassats som "persona non grata" av etablissemangen till följd av att de agerat som "visselblåsare" och påtalat oegentligheter i det svenska samhället. I Sverige har sedan en lång tid tillbaka etablerats en "tystnad" inom det svenska samhället, vilket i princip innebär att den "visselblåsande" rättsvidrigt och i strid med varje mänsklig rättighet enligt Europakonventionen, förlorar sitt arbete som ett första steg i den långa utarbetade metoden av rättsövergrepp och trakasserier, som metoden omfattar. Den metoden orsakar c:a 300 årliga självmord bland de "visselblåsande" vilket är mer än det årliga antalet komna i trafiken vart år. I folkmun omtalas metoden att undvika att bli utsatt för detta trakasserande, är att acceptera att yttrandefriheten är satt ur spel och man bara skall uttala sig PK = politiskt korrekt" = att bara uttalat sig enligt politikernas och organisationsledarnas direktiv oavsett det faktiska läget. Kallas populärt att "man skall gilla läget".

SJUKDOMSORSAKANDE

Detta är givetvis diktatorers drömsituation men ytterst odemokratiskt och stresskapande för de övriga i samhället och i förlängningen sjukdomsframkallande. De höga sjuktalen i stresssymptom i Sverige, talar sitt tydliga språk om folkets livskvalitet och vilka kostnader stressen medför.

LÅNG "KRÅNGELTID"

Sverige krånglade först med FN under perioden 1957 - 1993 i den svenska strävan att låta påskina att man arbetade med införandet av "de mänskliga, grundläggande fri- och rättigheterna" i det svenska rättssystemet, trots att man hade motsatt avsikt. Sedan övergick man till att "krångla med EU" från 1994 i samma avsikter, så har nu EU, i egenskap av tillsynsinstans för att "de mänskliga grundläggande fri- och rättigheterna," installeras i Sverige, tröttnat på Sveriges "fördröjningstaktik" och tillställt Sverige att omgående uppfylla sina utfästelser att verkligen införa dessa EU-konventionens "mänskliga rättigheter" i Sveriges rättssystem. Som etablissemangets krånglande har pågått i dryga 60 år, så är deras argumenten MOT mot införandet i Sverige välkända och skall bemötas i detta remissvar. Sveriges rättsliga och missnöjesbetingade situation är nu sådan att det krävs att den svenska befolkningen får sina önskningar om dessa rättigheter införda i Sveriges styrande.

SYFTE: ATT ÖKA DET MÄNSKLIGA RÄTTSSKYDDET

Det viktigaste och allt överskuggande temat är att detta av EU krävda införandet av skyddet för "visselblåsare" är till för att ÖKA SKYDDET AV MEDBORGARNA mot rättsliga övergrepp och trakasserierna varför en del av riksdagens argumentation inväger inte detta utan talar bara för att den nuvarande situationen inte skall ändras och alltså att medborgaren även fortsättningsvis skall befinna sig i ett osäkerhetsläge som under senaste mandatperioden bara förvärrats.

MÖJLIG SAMEXISTENS

Eftersom "de grundläggande mänskliga rättigheterna" är ett fristående koncept och skrivelsen från 2018-06-19 inte tar upp den helt realistiska möjligheten av att "de mänskliga rättigheterna" kan existera parallellt med "den svenska modellen", så skall heller det inte fästas någon vikt vid påståendet att "den svenska modellen" inte får förändras eftersom man inte utrett om koncepten kan existera parallellt.

Vi påstår nämligen att ett samexisterande är fullt möjligt och bara en fråga om en nödvändig utveckling/anpassning till EU-marknaden av "den svenska modellen". Allt förstås under förutsättningen att Sverige inte har för avsikt att även fortsättningsvis behandla "visselblåsare" i strid med "de mänskliga rättigheterna." Skulle så vara är det ju fråga om ett bedrägeri eller ett avtalsbrott.

OSUND BINDNING - JÄV?

Redan här är det på sin plats att påpeka en osund bindning, nämligen att ena parten i "den svenska modellen", LO, konstant översänder ekonomiska bidrag till det Socialdemokratiska partiet, som sitter i regeringen, och att en form av osunt egenintresse kan ligga i alla argument som talar för att "den svenska modellen" inte får ändras eller stoppas.

MINSKAD BETYDELSE

Nu är det ju i verkligheten så att både antalet medlemmar i LO och i Socialdemokratiska partiet kraftigt har minskat och därmed deras betydelse, så utvecklingen har redan förminskat den "svenska modellens" makt och betydelse. Denna utveckling och detta faktum måste invägas när de olika argumenten utvärderas.

ARGUMENT ATT BEMÖTA

De vanligaste argumenten för etablissemangets MOT införandet av skydd för "visselblåsarna" och de mänskliga rättigheterna i Sverige är:

A. Kan ej samexistera med "den svenska modellen"

1. Den svenska modellen är en förhandlingsordning och För fastställande av löneutrymme.
2. Skydd för visselblåsare är en samling lagar avsedda för personnivå.

Samexistens mellan dessa två helt olika koncept är inget problem. De har eller skall ha mycket lite med varandra att göra så länge den svenska modellen följer de mänskliga rättigheterna.

B. Kostar för mycket

1. Här har vi att göra med saken att införa ett koncept, "EU-konventionens mänskliga rättigheter vars uppgift att rädda c:a 300 människoliv per år i Sverige, varför något mer cyniskt och mer människovärdesfientligt än att då börja tala om för höga kostnader i "ett rikt land" som Sverige, torde vara svårt att leta upp i fredstid. F.ö. är de årliga kostnaderna för dessa "visselblåsares hantering beräknat till ofattbara 50 miljarder i facklitteraturen varför besparingspotentialen överstiger alla rimliga kostnadsramar. De som skrivit "Kostar för mycket" borde inte sitta i riksdagen. Egentligen är den möjliga besparingen av 300 medborgares liv, ett fullt tillräckligt skäl för att ensamt motivera införandet av dessa mänskliga rättigheter i Sverige.

2. I övrigt är det klart utvisat att regeringen inte tycker att 10 miljoner är för dyrt vilket man visat i sitt anslag till att införa dessa mänskliga rättigheter i Nicaragua nyligen.

C. Är att "gå för långt"

1. I EU-förslaget från 2018-04-23 är det klart utsagt att förslaget innebär ett absolut minikoncept, vilket några insändare uttrycker sin stora tacksamhet för, medan specialister som "Centrum för rättvisa" klart uttrycker sin stora skepsis för funktionen av detta "minikoncept" och tillägger att "man förutsätter att regeringen är mycket lyhörd för att ta till sig de kompletteringar som EU kommer att föreslå".

2. Specialisten "Centrum för rättvisa" är säker på att det kommer kompletteringskrav från EU redan innan det framställts några sådana krav på sådana kompletteringar.

D. Strider mot subsidiaritetsprincipen

1. Att överhuvudtaget anföra som hinder mot ett införande av "EU-konventionens mänskliga rättigheter" är att man kräver att även i fortsättningen få använda subsidiaritetsprincipen som den princip man vill använda vid beslut i människorättsfrågor, torde vara något av det mest cyniska man kan tänka sig från de styrande i landet. Detta mot bakgrunden att man vet att den beslutandepincipen medfört ett årligt antal självmord på hela 300 människoliv under åren efter 1994. Det är så människolivföraktande och visar på sådan total brist på självkritik att man häpnar när man inte heller finner några förslag på förändringar i den beslutsgången som alternativ till införandet av "EU-konventionens grundläggande mänskliga rättigheter". Man anser tydligen att det inte finns behov av förändring, utveckling och anpassning/modernisering till EU vilket ju är fel. Anpassning till omvärlden är nödvändigt.

E. Borde anses strida mot proportionalitetsprincipen

Innebär i praktiken att man anför att detaljeringsnivån på i de direktiven från EU är alldeles för låg för att vara tillämplig här. Tyder på en önskan från den skrivande, att man ser möjligheten till att hitta "kryphål" i direktiven från EU som väldigt liten, på grund av detaljeringsnivån. Ett alternativt sätt att uttrycka detta är att "precisionen och ambitionsnivån i förslaget från EU är mycket hög, för att konceptet skall vara så kompatibelt som möjligt med motsvarande och i drift varande koncepten i de övriga EU-länderna.

För övrigt bemötande av detta hänvisas till punkt D ovan.

Bemötande av samtliga dessa argument sker i texten.

F. FÖRSVÅRANDE OMSTÄNDIGHETER VID SKYDD AV "VISSELBLÅSARE"

Till detta skall läggas att Sverige har ett osedvanligt stort "demokratiskt underskott" som dessutom förvärrats efter hand i stället för att minskas och därvid har förvärrat "visselblåsarnas" situation.

Det demokratiska underskottets komponenter är uppräknade i texten under rubriken: "Det demokratiska underskottet i Sverige".

Det demokratiska underskottet kan exemplifieras enligt nedan:

- avsaknad av en oberoende konstitutionsdomstol,
- avvecklat tjänstemannaansvar inom den offentliga sektorn,
- inga bindande folkomröstningar,
- successivt avvecklade överprövningsmöjligheter i olika domstolar.
- avsaknad av en oberoende myndighet till granskande av polisens arbete och resursanvändning i förhållande till gällande lag.
- avsaknad av ett "politiskt oberoende" institut för att hjälpa medborgarna med juridik och ekonomisk försträckning vid misstanke om brott mot EU-konventionen.
- avsaknad av en oberoende granskande domstol när tveksamma domar blivit avkunnade.
- avsaknad av polisskydd p.g.a. till samhällsfarligt låg nivå nedskuren poliskår och åklagarkår.
- avsaknad av direktiv för styrande av domstolars arbete till att ha dessa "grundläggande mänskliga friheter och rättigheter" som obligatorisk mall, allt enligt EU-konventionens direktiv.
- avsaknad av rätt till betald juridisk assistans i de administrativa domstolarna.
- avsaknad av skydd och ekonomisk gottgörelse för dem som blivit av med sin anställning som repressalier för att ha "visselblåst".
- total avsaknad av rättsligt skydd för de "visselblåsare" som i sin yrkesutövning påtalat felaktigheter etc.

UTVECKLANDE AV TALAN

Vi skriver alltså dessa synpunkter i egenskap av sagesmän för del av dessa drabbade svenska medborgare som benämnes som "visselblåsare", som inte kunnat föra sin talan i egen sak då dessa "mänskliga rättigheter" inte tillämpas i Sverige i praktiken. Detta trots att Sverige gick in som fullvärdig EU-medlem redan 1994.

Det är alltså inte meningen att här åberopa diverse olika historiska konventioner och demokratiutredningar i denna skrivelse. Det förutsättes andra remissvarsskrivande göra, liksom att det förutsättes att det redan är bekant för läsaren. F.ö. har Advokatsamfundet redan beskrivit detta i sitt remissvar av januari år 2011.

Här gäller det att i stället beskriva de stora praktiska olägenheter och i vissa fall letala skadeverkningar, som drabbar den utsatte "visselblåsaren". Den erfarenheten, möjligheten och insikten, besitter inte de styrande och remittenter. Det gör endast de drabbade skötsamma varför deras erfarenheter i saken skall redovisas här.

Sveriges situation just nu: Otrygghet

Det är ju numera allmänt känt att Sveriges regering tappat kontrollen över stora delar av Sverige till kriminaliteten och att Sverige inte i dag kan uppfylla de "mänskliga rättigheterna" som innebär att staten skall skydda sina medborgare mot kriminalitet och övergrepp. Detta skapar ju i detta fall en minst 3-dubbel otrygghet och osäkerhet i samhället som ju gör det dubbelt angeläget att få in, så mycket trygghet som möjligt och så fort som möjligt i det svenska samhället. Allt för att stödja de svenska medborgarnas situation mot dessa tre företeelser. Dessa är, dels samhällets två stora organisationer i den "svenska modellen" LO och SAF, plus de organiserat kriminella. Skyddet av "de mänskliga rättigheterna" bör alltså införas snarast i

Sverige i demokratins namn och för att rädda densamma. Allt enligt Advokatsamfundets remissvar från januari 2011.

Anarki

Vi har personligen träffat på den märkliga och rent kriminella uppfattningen från vissa av dessa organisationers att anställda skulle ha någon form av rätt att "mjölka ur" den vanlige medborgaren "lite extra" på olika sätt. Bland annat för att kompensera för olika saker exempelvis upplevd för låg lön i förhållande till ansvar och arbetstider. Ett klart misslyckande för den "svenska modellen."

Ex på uttryck som beskriver detta lyder:

- "Lite spill i livet får man leva med".
- "Det är bara dumt folk och hästar som arbetar".
- "Det får du väl offra för kollektivets roll."
- "Ni måste acceptera mig som jag är".
- "Alla skall leva oavsett vandel".
- "Då skall du få fajtas."
- "Sitt tyst på din stol så kommer det att lösa sig tids nog".
- "Du måste acceptera domstolsutfall även om det inte har stöd i lagen!?!?" Enigt f d Hovrättschefen Fredrik Wersell.
- "Även om man har rätt, kanske man inte får rätt"
- "Man behöver inte rätta sig efter grundlagen i Sverige om de dömande utgör en tillräckligt stor grupp"!?!?"

De flesta av dessa citat medför vad man normalt kallar för "REN ANARKI" och rättslös diktatur enligt vanlig demokratisk vokabulär. Här behövs hjälp av "EU-konventionens mänskliga rättigheter" för att vända detta rättsvidriga förfarande rätt.

Säkraste sättet

Sveriges styrande har misskött sina medborgares rättssäkerhet och trygghet i så många år i sträck att det snabbaste och säkraste säkerhetskonceptet för medborgaren, är att omgående INFÖRA dessa "grundläggande mänskliga fri- och rättigheter" i samhället, så snart det bara är möjligt.

Ny möjlighet?

Införandet kan ju medföra, att en möjlighet att ta EU till hjälp att övervaka det rättsliga systemet i Sverige, uppenbaras.

Kanske skulle EU på det sättet även kunna hjälpa Sverige att bekämpa den organiserade kriminella brottsligheten som ju är internationell och även finns och växer i vissa andra delar av Europa.

De svenska styrande klarar uppenbart inte upp det på egen hand i Sverige. Brottsligheten har nämligen ökat kraftigt inom viktiga sektorer och nu kommit så långt att de kriminella har grepp om det svenska rättssamhället genom att bl a hota/tysta/muta/skjuta vittnen och/eller domare, så att nästan inget mål blir avdömt och uppkälat.

Tystnaden = Hot mot demokratin.

Denna form av tystande av vittnen, sprider även en tystnadskultur UNDER HOT som nu spridit sig över landet och nu utgör ett rent HOT MOT själva SAMHÄLLETS DEMOKRATISKA GRUNDFUNKTION.

En politiker använde helt nyligen uttrycket i media att:
"kriminaliteten har nu gått så långt att den ätit sig in i själva samhällsbyggnadens trävirke".

AA. Om den svenska modellen.

Först skall vi beröra hur representanter agerar för att medborgarna inte skall (kunna) föra upp sin sak i EU-domstolen om man är missnöjd med ett utfall i en skiljedom. Fallet är högaktuellt.

Efter avslutad förhandling i svenska AD, där part företrädde av fackföreningens jurist, framställdes frågan direkt till juristen själv om det förelåg "en möjlighet att ta upp saken i EU-domstolen vid äventyr av att utfallet gick den utsatta parten emot".

Anm. AD-domstolen är då högsta instans i detta avgörande i Sverige. Svaret från ombudet, fackföreningsjuristen, blev direkt nekande innebärande att "någon sådan möjlighet inte föreligger."

Förvirring sprides

Enligt EU-reglementet skall en sådan möjlighet föreligga i det fall man i nationens högsta instans fått ett utslag som gått en emot och fallet kan bedömas som varande av allmänintresse. I skrivande stund är meddelat att dom skjutits upp så relevansen är ej utredd med demonstrerar hur förvirringen sprides i samhället.

I de 3 skrivelser daterade 19.6.2018 och sända till EU i ärendet att ordna skydd för "visselblåsare", så spelar "den svenska modellen" en stor och avgörande roll. Av den anledningen skall vi ytligt beröra den företeelsen redan nu i inledningen av denna skrivelse.

Situationen i Sverige

Situationen i Sverige just nu och sedan flera år tillbaka i tiden har det svenska samhället kännetecknats som lidande av ett närmast KATASTROFALT UNDERSKOTT på personer, som vill arbeta i samhällets kärnfunktioner. Bristen räknas i flera 10 000-tals arbetande. Nu har situationen i Sverige blivit sådan att majoriteten av de olika partierna i Sverige, i den öppna debatten, högljutt och frekvent, krävt regeringsingripanden i lönebildningen, som innebär månatliga lönepåslag på 10 000-tals kronor, och i ett fall t.o.m. en fördubbling av sjuksköterskornas löner, bara de vill återinträda i sjuksköterskearbetet.

Politikerna har underkänt den svenska modellen

Som det av tradition är den s k "svenska modellen" som haft monopol på att träffa uppgörelser och avtal i denna lönebildning sedan 1938 så innebär det i praktiken att den största delen av de politiska partierna helt underkänt den "svenska modellens" förmåga att sätta löner som undviker konflikter på arbetsmarknaden och ändå får arbetstagarna att stanna kvar i sina yrken och anställningar.

Efter inträdandet i EU

Det gick acceptabelt innan Sverige blev medlem i EU. Efter inträdet i EU, och med den internationella arbetsmarknaden att ta hänsyn till, så har det blivit allt tydligare att det var inte "den svenska modellen" anpassad för. Antalet offentligt anställda har sedan dess sjunkit till mycket låga nivåer och politikernas rop på åtgärder utanför den "svenska modellens" mandat, betyder i PRAKTIKEN att de underkänt "DEN SVENSKA MODELLENS" förmåga att arbeta i de nya förhållanden som den internationella arbetsmarknaden medfört.

På "andra håll" har man valt att avvisa ett införande av det EU-anpassade moderna konceptet "de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna" i Sverige till förmån för att behålla den ANTIKA och helt omoderna "svenska modellen" som endast en liten del av löntagarna vill ha kvar i Sverige. Det konstant minskande antalet medlemmar i parten "Fackföreningen" visar klart på detta faktum av minskad betydelse.

Mer om detta grundläggande demokratiproblem senare i skriften.

FF.

Mer om det demokratiska underskottet i Sverige.

Under en avsevärd tidsrymd har Sverige haft, och har, ett mycket stort demokratiskt underskott som tidigare moraliska uppfattningar inte utnyttjat på grund av dåtida hederskodex som gällde inom dåvarande förvaltningen. Numera är den hederskodexen som bortblåst av uppgivet kontinentala intryck som vanligen åberopas som förklaring.

Det demokratiska underskottet kan exemplifieras enligt nedan:

- avsaknad av en oberoende konstitutionsdomstol,
- avvecklat gällande tjänstemannaansvar inom den offentliga sektorn,
- inga bindande folkomröstningar,

- successivt avvecklade överprövningsmöjligheter i olika domstolar.
- avsaknad av en oberoende myndighet till granskande av polisens arbete och resursanvändning i förhållande till gällande lag.
- avsaknad av ett "politiskt oberoende" institut för att hjälpa medborgarna med juridik och ekonomisk försträckning vid misstanke om brott mot EU-konventionen.
- avsaknad av en oberoende granskande domstol när tveksamma domar blivit avkunnade.
- till samhällsfarligt låg nivå nedskuren poliskår och åklagarkår.
- avsaknad av direktiv för styrande av domstolars arbete till att ha dessa "grundläggande mänskliga friheter och rättigheter" som obligatoriskt rättesnöre enligt EU-konventionens direktiv.
- avsaknad av rätt till betald juridisk assistans i de administrativa domstolarna.
- skydd och ekonomisk gottgörelse för dem som oriktigt blivit av med sin anställning.
- avsaknad av tillräckligt skydd för de "visselblåsare" som i sin yrkesutövning påtalat felaktigheter etc.

Viss offentlig upprättelse av "visselblåsare"

Anm. Det stora antalet "visselblåsare", förknippade med det katastrofala nybyggandet av det Karolinska sjukhuset, har visat att dessa tidigare mobbade "visselblåsarna" hade rätt och har nu fått en offentlig upprättelse t o m i media, där de omdöptes från att vara benämnda "osolidariska visseblåsare," till att benämnas "modiga och hedervärda medborgare". Ett koncept man kan hoppas sprider sig i det svenska samhället, men behöver "de mänskliga rättigheterna" som hjälp.

Anledning till skrivelsen från "visselblåsarna" just nu

Det har framkommit att EU tillställt Sverige en ny anmodan att göra allvar av utfästelsen att införliva "EU-konventionens grundläggande mänskliga fri- och rättigheter" i den svenska grundlagen och se till att den även blir tillämplad som gällande grundlag i de frågor som gäller "de mänskliga grundläggande rättigheterna". Detta införande

skulle ju skett senast 1994, efter folkomröstningen om Sveriges EU-medlemskap. Men så skedde inte = ett löftesbrott.

Anledning till föreläggandet från EU i saken om "visselblåsarnas" säkerhet och skydd just nu

-----

Det är ju "valår", samtidigt som EU konstaterat att antalet mål avgjorda i EU-domstolen är så stort att det klart framgått att Sverige inte dömer i målen i enlighet med EU-konventionen för "de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna" på sätt som avtalats och fastslagits i olika utfästelser från Sveriges sida.

Osäkerhet - Anarki!

Det har även konstaterats att Sverige, ibland dömer enligt EU-konventionen och i andra liknande mål INTE dömer enligt EU-konventionens statuter. Detta skapar en stor osäkerhet och anarki i den svenska rättstillämpningen på ett sätt som allvarligt hotar medborgarnas tilltro till det svenska rättssystemet och därmed i förlängningen även utgör ett hot mot tilltron till hela det svenska demokratiska systemet.

Åtgärdandet av delar av det demokratiska underskottet i Sverige enligt ovan, kombinerat med införandet av EU-konventionens "grundläggande mänskliga fri och rättigheter" fullt ut, har en stor möjlighet att korrigera denna demokratiska brist och återskapa förtroendet för den svenska rättsskipningen.

En fortsatt misstro utgör ett direkt hot även mot övriga EU-länder i olika omfattningar men måste stoppas om situation inte skall förvärras. I detta dilemma utgör införandet av de "grundläggande mänskliga fri och rättigheterna" ett verksamt stöd då det åstadkommer konsekvens och stabilitet i olika system som ingår i ett demokratiskt system.

Mycket lämpligt just nu

Den faktiska situationen i Sverige och de många skrivierna i saken, har åstadkommit en liten, men fullt skönjbar ändring kl."fem i tolv" som uttrycket lyder. Det har tagit sig uttryck i att riksdagen 2018-04-19 enhälligt fattat beslut om att rekommendera kommande regering att återinföra det tidigare avvecklade **tjänstemannaansvaret**. Dessutom har ett politiskt parti lovat att verka för att införa en politiskt oberoende **författningsdomstol** i Sverige. Båda nödvändigheter för att "de mänskliga rättigheterna" skall kunna tillämpas fullt ut i Sverige, inkluderande fastställande av skadestånd vid konstaterad hantering som brutit mot EU-konventionen.

Det vore därför mycket värdefullt och lägligt om EU just nu skulle kunna se till att detta införande av "de mänskliga rättigheterna" i Sveriges förvaltning, nu äntligen fullföljdes fullt ut. Allt enligt redan gjorda utfästelser från Sveriges sida.

Olämpligt vald tidpunkt. Avsiktligt?

EU-beslutet 2018-04-23 och tillhörande föreläggande, har hanterats under stort hemlighetsmakeri under sommarledigheten och även samtidigt som allmänhetens uppmärksamhet och intresse har varit riktat mot den pågående valrörelsen gällande val till den svenska riksdagen med avslut just den 2018-09-12 = samma dag som alla väljarröster planerades vara slutligt sammanräknade.

Särskild folkomröstning!?

Av den anledningen har allmänheten inte kunnat ägna denna fråga den uppmärksamhet frågan förtjänar, som varande ett starkt demokratigaranterande koncept till styrkande av både den enskildes och nationens rättsliga status. Denna nedtonade hantering i Sverige kan tyda på ett stort demokratiskt underskott i Sverige. Frågan om införande av de "grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna"

har snarare den digniteten att den kunde berättiga en SÄRSKILD FOLKOMRÖSTNING, där folket får säga sin mening om införandet av de "mänskliga fri- och rättigheterna" i det svenska samhället, allt även enligt gjorda utfästelser från Sveriges sida.

G.

Klargörande Sifundersökning

Det förhåller sig ju så att det i en Sifo Kantar-undersökning i april 2018 blev fastslaget att ett av de ALLRA MEST ANGELÄGNA ÖNSKEMÅLEN från de svenska medborgarna som man önskade att EU genomförde, var just införandet av de "grundläggande mänskliga fri - och rättigheterna" i Sveriges grundlagssystem. Detta betyder ju att EU kan ta till relativt kraftiga åtgärder för att formligen driva igenom ett införande av dessa mänskliga rättigheterna i det svenska rättsväsendet. Man har ju en folkmajoritet bakom sig i det fallet.

Anm.

Man måste här ställa sig frågan: "Hur kommer det sig att de förtroendevalda inte godvilligt rättar sig efter den redovisade folkviljan att införa dessa "mänskliga rättigheter" i den svenska förvaltningen. Vad är det för demokrati?"

Mänskliga rättigheterna som riktat till skydd för "visselblåsare"

I skrivelserna från EU 2018-04-23 kan man läsa att de gäller att införa särskilt skydd för s k "visselblåsare" för att dessa inte skall komma att behandlas I STRID MED de "mänskliga rättigheterna". Detta borde ju vara en självklarhet för det påstådda rättssamhället Sverige. Men så är inte fallet i praktiken.

Det stora demokratiska underskottet i Sverige gör det ytterst tveksamt om landet verkligen kan klassificeras som en västerländsk demokrati och rättsstat.

Ignorerande av tidigare producerade remissvar

I remissvar daterat januari 2011 från "Svenska Advokatsamfundet" ges rekommendationen att snarast införa dessa "grundläggande mänskliga fri och rättigheter" i det svenska rättssystemet, då det skulle utgöra en kraftig förstärkning av det svenska rättssystemet och vara mycket klagörande för hur olika frågor skall bedömas i juridiskt hänseende.

Även tidigare inlägga från "Centrum för rättvisa" av år 2008 ignorerades helt.

Införande av ett assistansinstitut

Advokatsamfundet tillstyrker även ett inrättande av ett föreslaget speciellt institut i Sverige med uppgift att se till att EU-rätten efterlevs samt vara behjälplig med ekonomi och juridiska kunskaper till dem som anser sig blivit behandlade i strid med EU-rätten. Även en mängd av praktiska tips och anvisningar i detta remissvar har totalt ignorerats på samma sätt.

Denna remissvar från advokatsamfundet har totalt ignorerats av regeringar.

Även det positiva remissvaret av år 2008 från den ideella föreningen "CENTRUM FÖR RÄTTVISA" har totalt ignorerats av de styrande i Sverige.

Många demokratiutredningar

Efter tidpunkten för Sveriges inträde i EU, har i Sverige tillsatts åtminstone 3 omfattande demokratiutredningar som även har levererat utredningsresultat och rekommendationer som inte heller införts.

Inga förbättringar

Trots detta har i stort sett inga demokratiförbättrande rutiner införts under den tidsperioden. Ett av de få resultaten att se, var att frågan om införandet av dessa "mänskliga rättigheter" i Sverige blev bordlagd i stället för införd.

Fördröjningstaktik

Det är mycket uppenbart att man använt taktiken att tillsätta olika demokratiutredningar med jämna mellanrum, när det blivit tal om införandet av de "mänskliga rättigheterna" i Sverige, för att HINDRA införandet. Motivet är uppenbart: maktsträvan.

Rutinen har varit enligt nedan:

a) En demokratiutredning har blivit tillsatt. Den har meddelat resultat och föreslagit åtgärder att införa i förvaltningssystemet. Resultatet har INTE blivit vad uppdragsgivaren avsett och önskat. Den har mera representerat vilka önskemål medborgarna hade i frågan.

a1) Regeringen sprider ut budskap om vad man anser vara i Sveriges intresse och försöker att framställa sig som att vara mycket demokratiska och positiva till EU-konventionens "mänskliga rättigheter". Man anför problem med samexistensen med "den svenska modellen" som problemet.

b) En ny demokratiutredning blir tillsatt av regeringen. Den har meddelat resultat och föreslagit åtgärder att införa i det svenska förvaltningssystemet. Resultatet har inte blivit vad uppdragsgivaren avsett och önskat. Den har mera representerat vilka önskemål medborgarna har/hade i frågan.

b1) Regeringen sprider ut budskap om vad man anser vara i Sveriges intresse och PK och försöker att framställa sig som att vara mycket demokratiska och positiva till EU-konventionens "mänskliga rättigheter".

Problemen med "den svenska modellens överlappande funktion" poängteras åter.

c)

Nu när det oåterkalleligen är fastslaget att EU åter uppmanat Sverige att uppfylla de krav som ett EU-medlemskap ställer i bl.a. frågan om att införa "de mänskliga rättigheterna" med "grundlagsstatus" i det svenska rättssystemet.

Regeringen har då svarat med att återigen tillsätta en ny "demokratiutredning" med uppgifter att återigen utreda samma frågor i samma demokrati.

Alltså: ännu en demokratiutredning under Alice Bah Kuhnkes ledning, har nyligen blivit tillsatt och är i utredningsfasen. Detta har åter skett just när EU åter förelagt om ett allvarligt införande av "EU-kommissionens mänskliga rättigheter" i Sverige. Den nya utredningen har ännu inte meddelat något resultat eller rekommendation och har ej föreslagit några åtgärder att införa i förvaltningssystemet till vad känt är.

c1) Regeringen har även lägligt vidtagit mått och steg för att låta påskina hur bra den svenska modellen fungerar samtidigt som man har EU-beslutet av den 23.4.2018 att hantera, där EU förelägger Sverige att nu verkligen införa "de mänskliga rättigheterna" i den svenska förvaltningen.

Vidtagen åtgärd 1. Regeringen intervenerar i "den svenska modellen"

 Regeringen intervenerar i den 6 år gamla hamnarbetarkonflikten i Göteborgs hamn som man försökt att lösa i 6 år inom ramen för "den svenska modellen" men misslyckats med det. Den "svenska modellens" svagheter och otidsenliga arbetsätt låg i öppen dager.

Regeringens intervenerande gav en lösning som tycks strida mot delar av grundlagens mening när det gäller åsiktsfrihet, föreningsfrihet och den hävdade strejkrätten. Arbetsmarknadsministern meddelade ju då i praktiken och offentligt att "den svenska modellen" inte fungerade i den nya situationen, varför det föreslogs att den framtagna lösningen på konflikten då måste upphöjas till lag, för att få avsedd verkan och då tvinga hamnarbetarförbundets medlemmar att återgå till arbetet utan att ha fått förhandla fram en lösning på problemen.

Det hjälper ju inte om arbetsmarknadsministern framställer den "svenska modellen" som framgångsrik i detta fall när verkligheten visar på motsatsen. Den "svenska modellen" var otillräcklig i den situationen av konflikt. Lagstiftning måste tillgripas vilket innebär i praktiken att den fria förhandlingsrätten sattes ur spel.

Vidtagen åtgärd 2. Hur fria förhandlingsrätten försattes ur spel

---

Jag vill ta tillfället i akt att påminna om att det inte är första gången som den påstått fria strejkrätten i "den svenska modellen" satts ur spel genom lagstiftning. Det skedde redan i mitten på 1960-talet när lärarna gick ut i strejk för bättre löner och den då sittande regeringen även grep in och upphöjde ett helt otillfredsställande och avvisat avtalsförslag till lag och tvingade lärarna att återgå i arbete utan att ha fått nyttja sitt helt lagliga strejkvapen på samma sätt som andra grupper hade tillåtit göra.

Den svenska modellen satt ur funktion

Alltså: även i detta fall tillbaka i tiden grundlades en tradition att man lätt kan sätta den fria avtalsrätten och strejkrätten inom den "svenska modellen" ur funktion genom att tillgripa lagstiftning godtyckligt, när man så finner lägligt. Att kalla det för demokrati är ett rent hån. Det är ett rent övergrepp i strid med "de

grundläggande mänskliga fri och rättigheterna".

Övriga nedskärningar i rättssäkerheten

I stället har vi sett att demokratin successivt försvagats genom att bl.a. rätten till överprövning i Kammarrätten och Hovrätterna och övriga olika rättsinstanser, klart har försvårats och försämrats under motsvarande tidsperiod efter Sveriges EU-inträde.

Varför hellre Nikaragua än Sverige?

Redan här är det på sin plats att meddela att Sverige avsatt 10 milj. öronmärkta svenska kronor för att Sida skall bidra till att införa dessa "grundläggande mänskliga fri- och rättigheter" i Nikaragua.

Gäller bara positivismen andra länder?

Detta visar ju tydligt att Sverige har en positiv inställning till dessa "mänskliga rättigheter", som varande till stort gagn för skyddet av ett lands befolkning. Men det tycks bara gälla andra länder än Sverige. Mycket märklig dubbelmoral där Sveriges regering glömt sin första och största förpliktelse som regering, nämligen att i första hand svara för den egna befolkningens säkerhet och rättsliga trygghet.

Hur kan vi påstå detta?

För att besvara den frågan, måste vi nu gå in på skrivelser, ställa till EU och daterade 2018-06-19 d v s den allra sista arbetsdagen i riksdagen före sommaruppehållet och den instundande valrörelsen till den svenska riksdagen. Skrivelserna till EU, 3 till antalet och alla daterade den 2018-06-19 och alla MYCKET NEGATIVA till att införa dessa grundläggande fri- och rättigheter över huvud taget.

De utgör det officiella negativa svaret till EU på EU-föreläggandet 2018-04-23 att återuppta arbetet med installerandet av de "grundläggande mänskliga rättigheterna" i Sverige.

De huvudsakliga invändningarna är 4:

-
- 1) strider mot subsidiaritetsprincipen,
  - 2) är för dyrt.
  - 3) är ett för stort ingrepp i den svenska rättstraditionen, är att "gå för långt".
  - 4) strider mot den s.k. svenska modellen.

etc.

Om skrivelserna till EU 2018-06-19

Vi går nu in och behandlar de 4 invändningspunkterna ovan under respektive rubrik nedan.

- 1) Strider mot "subsidiaritetsprincipen".

Vad är då subsidiaritetsprincipen?

Det är en urgammal princip med anor till kolonialtiden på och omkring 1600-talet, när order och direktiv från den koloniserande nationen till kolonierna, måste transporteras med segelbåtar alt. hästar och sällan hade en leveranstid understigande flera månader. När ordern väl kom fram var det ju troligt att den var helt inaktuell för det fall det rörde sig om ett brådskande ärende. Den hade då ingen aktualitet alls längre.

För att subsidiaritetsprincipen skall kunna tillämpas i dag,

skall det främsta skälet vara att det blir ett bättre beslut på lägre nivå än om beslutet fattas högre upp i organisationerna.

Anm. Här måste man komma ihåg att det gäller beslut om hur en medborgare bäst skall behandlas enligt "de grundläggande mänskliga rättigheterna" och inte avser hantering av döda ting.

Hur har då utfallet varit?

Jo, Sverige har ju alltid tillämpat subsidiaritetsprincipen i dessa frågor sedan överskådlig tid tillbaka. Som vi här behandlar de mänskliga rättigheterna så skall resultatet bedömas mot det mänskliga lidande som tillämpandet av subsidiaritetsprincipen orsakat samt om det följt de påbjudna EU-lagarna om "mänskliga rättigheter".

=====

Tillämpandet av "Subsidiaritetsprincipen" inom ramen för "den svenska modellen" = en ren katastrof! 300 döda per år under 30 år! Fler än de trafikdödade!

=====

STOPPA BESLUTANDET ENLIGT SUBSIDIARIETETSPRINCIPEN FÖR "VISSELBLÅSARE"

=====

Det finns mångfald utvärderat att människor har blivit så illa behandlade i Sverige i AVSAKNAD AV tillämpning av de "mänskliga rättigheterna enl. EU-konventionen" att det orsakat ca 300 självmord i Sverige vart år.

Besluten har ju skett inom ramen för den "svenska modellen" och enligt subsidiaritetsprincipen, och har då orsakat ca 300 självmord per år. 300 är en hela 20% av de dryga 1 500 självmord, som totalt sker vart år i Sverige. Under 30 år blir det hela 9 000 självmord d.v.s ett helt samhälles invånare.

Den letala metoden, med beslut enligt subsidiaritetsprincipen,

bör därför **OMGÅENDE STOPPAS** med alla tillgängliga medel och förvisas dit den hör hemma, nämligen i historien. Skälet är ju att det visar klart på att beslut i denna fråga enligt subsidiarietsprincipen lätt blir av letala konsekvenser för de (oskyldigt) drabbade.

OBS!

300 är fler döda än antalet årligen omkomna i trafiken i Sverige, så resultatet av tillämpningen av "subsidiarietsprincipen" inom ramen för "den svenska modellen" i dessa frågor om behandling av människor, är det inget mindre än en **KATASTROF** och bör därför snarast upphöra till förmån för användandet av ett mer rättssäkert koncept som "de mänskliga rättigheterna enligt EU-konventionen".

Att fortsätta på den gamla vägen, är därför uteslutet och skall därför avslutas direkt och en nollvision införas på motsvarande sätt, som gäller för det årliga antalet trafikdödade.

2) Är "för dyrt"

Sverige har ju visat att man utan vidare bidrager till Nikaraguas införande av "EU-konventionens grundläggande mänskliga rättigheter" i Nikaragua, så man kan ju inte vara mindre spendersam när det gäller införandet av dessa "mänskliga rättigheter" i det EGNA LANDET Sverige.

Dessutom har det i dagarna i media uppgivits att dessa hjälpande i Nikaragua har blivit utvisade ur Nikaragua av Daniel Ortega så här finns extra 10 miljoner att i stället investera i de "mänskliga rättigheternas införande i Sverige" enligt de gjorda svenska utfästelserna. Argumentet att det skulle bli för dyrt i Sverige har genom Ortegas agerande i Nikaragua, blivit helt inaktuellt. Pengar finns ju avsatta och summan beräknad.

Dessutom är det fastslaget att denna "mobbing," som ägt rum i Sverige "inom ramen för den svenska modellen" till straffande av dessa "visselblåsare", har kostnadsberäknats till att ligga i samma årliga storleksordning som Sveriges årliga totalkostnad för

hela det svenska försvaret d v s i storleksordningen 50 miljarder per år.

EN REN WIN-WIN-AFFÄR

Som införandet av dessa "grundläggande mänskliga fri- och rättigheter" i Sverige just är avsedda att eliminera denna "mobbing av visselblåsare," så är ju de uppräknade befarade kostnaderna för införandet av de "mänskliga rättigheterna" i Sverige och som är redovisade i inlagorna 2018-06-19 till EU, närmast HELT FÖRSUMBARA, jämfört med den jättestora besparingspotentialen, som ett slut på "mobbingen" av dessa "visselblåsare" skulle möjliggöra att realisera. Det är ju närmast att betrakta som en tjänsteförseelse att inte ens försöka att åstadkomma denna besparing i statsbudgeten för angelägnare ändamål. Besparingspotentialen är ju så stor att det inte spelar någon större roll om den inte uppnås till 100%. Det blir ju en lysande affär ändå. Införandet av dessa mänskliga rättigheter i Sverige är alltså en ren WIN-WIN-affär.

3) Är ett alltför stort ingrepp i den svenska rättstraditionen.

EU har till Sverige som förslag givit en så liten version av dessa "mänskliga rättigheter" att den är betrakta som en absolut MINIVERSION av detta EU-koncept för de mänskliga grundläggande fri- och rättigheterna, enligt EU-konventionen.

Trots detta uppges i dessa skrivelser till EU från riksdagen, att (citāt): "det skulle föra för långt" och "det skulle strida mot den svenska rättstraditionen".

Anm.

Som den "svenska rättstraditionen" medfört c:a 300 årliga självmord i Sverige, skulle den rättstraditionen inte saknas av någon ansvarig eller medborgare i denna svenska demokrati.

Dessutom har stiftelsen "CENTRUM FÖR RÄTTVISA" uttalat att den av EU föreslagna lösningen har så låg ambitionsnivå att den knappast kan bli godkänd av EU vid ett införande. Vidare uttryckes att Sverige bör invänta EUs yttrande i saken och ta till sig EUs väntade invändningar och införa detta ambitiösare lösningsförslag och inte nöja sig med en lösning som med knapp nöd kan bli godkänd av EU.

Anm. Skall Sverige även i en framtid kalla sig en "humanitär stormakt" är detta ambitiösare alternativ närmast en skyldighet att välja och införa i Sverige.

Ett rent hån mot principen för det mänskliga likavärdet.

Det svenska svaret, daterat 19.6.2018, är inget mindre än ett rent hån mot de svenska medborgarna och det värde Sverige åsätter sina egna invånare, då det är konstaterat under så lång tid som 30 år, att val av beslut enligt subsidiaritetsprincipen, resulterat i den årliga siffran på 300 suiciderande. Allt på grund av att dessa "mänskliga rättigheter" inte fått styra vid hanteringen av dessa "visselblåsare".

4) De "mänskliga rättigheterna" strider mot den s.k. "svenska modellen".

En helig ko?

Detta är den huvudmotivering i de svenska skrivelserna av den 19.6.2018 till EU och som är avsedd att slutligt stoppa införandet av dessa "mänskliga rättigheter" i Sveriges förvaltning. "Den svenska modellen" kan liknas vid "en gammal helig indisk ko" som inte får röras, trots att det egentligen inte finns plats för den på "Indiens gator" längre. Den bara finns där av gammal vana och

ingen kommer sig för att ifrågasätta dess roll och lämplighet längre och om den har hängt med i "utvecklingen".

För att utreda detta acceptabelt måste vi gå in på:

- a. vad "den svenska modellen" innebär,
- b. vilka parterna i den är,
- c. vilka uppgifter den har/hade,
- d. vilket juridiskt status den har,
- e. vilken roll den spelat i dagens situation i Sverige,
- f. vem som är intresserad av den svenska modellen i dag.

Bakgrund

-----

a.

Den instiftades i Sverige år 1938 och bestod i att de två huvudparterna Arbetsgivareföreningen och Fackföreningen skulle samråda och komma överens i olika frågor som rörde arbetsmarknaden. Främst gällde det löner, strejkrätten och andra arbetsmarknadsfrågor. Den kom att få huvudansvaret för att framförhandlade löner kom att hamna på en nivå som var lagom anpassat till marknadspriserna på exportprodukterna och se till att exportindustrin blev löneledande och tjänade som riktmärke för andra branschens löneläge och att dessa landade på en nivå av relativt lika utfall inom både offentlig sektor och exportindustrin. Detta skulle borga för att medborgarna skulle få likartade ekonomiska förutsättningar i livet.

Detta innebär att den "svenska modellen" indirekt sörjde för att arbetslösheten hölls på rimliga nivåer, att lönerna var balanserade, och att exporten kunde hållas konkurrenskraftig och på hög nivå.

Detta innebar att regeringen avlastades från det direkta ansvaret för att arbetsmarknaden fungerade bra.

b. De avtalande parterna var alltså Arbetsgivareföreningen och

landsorganisationen LO. I LO ingick de olika branschernas fackliga organisationer och Arbetsgivareföreningen organiserade de olika branschernas arbetsgivares bolag och organisationer. Även statliga och kommunala organisationer och myndigheter ingick i sammanslutningen. I princip var hela den svenska arbetsmarknaden organiserade i denna svenska modell på den tiden och så var det fram till inträdet i EU 1994. Därefter har medlemsantalet successivt sjunkit i fackföreningarnas och makt och betydelse minskat i och med att EU-marknaden blev öppen.

c. Den svenska modellens absolut viktigaste uppgift var att träffa löneavtal på så bra nivåer som möjligt men utan att det bröt ut förlustskapande strejker och lockouter i onödan. Så här i efterhand måste man konstatera att detta var relativt framgångsrikt trots att diskussionsnivåerna ofta var så hårda att varsel om strejk ofta var utfärdade under själva förhandlingarna som hot och påtryckningsmedel.

En ytterligare uppgift var att mer eller mindre att successivt slå ut de branscher som inte förmådde att betala de höga lönerna oftast av konkurrensskäl. Textilbranschen och varvsnäringen är exempel på branscher som direkt och avsiktligt slogs ut från det svenska näringslivet genom användande av den s.k. duschprincipen.

d. Det juridiska status den "svenska modellen" hade var lite oklart utöver att biträda och hjälpa sina medlemmar när behov uppkom. Någon dömande funktion eller mandat att förelägga om skadestånd, ingick inte.

e. Dagens problematiska personalsituation inom kritiska branscher i Sveriges välfärd skall här avhandlas och även den roll "den svenska modellen" spelat i detta. Fram till 1994 gick det väl godkänt får man väl anse. Då gällde "den svenska modellen" mandat bara den svenska arbetsmarknaden där tydliga nationalgränser klart begränsade mandatet. Mestadels fanns det nödvändig personalstyrka på plats för att få de olika funktionerna i samhällets välfärdssystem att fungera.

Men sedan kom 1994 och "den svenska modellen" fick plötsligt konkurrens

från hela EU-arbetsmarknaden dit olika företag hotade att flytta produktionen om ofördelaktiga löneavtal träffades i Sverige. Till detta kom möjligheter till alternativa arbetstillfällen för arbetstagarna i olika omgivande EU-länder, som då konkurrerade om den svenska arbetskraften med bl.a. högre löner och bättre förmåner. Detta var bara en väntad och naturlig utveckling av EU-anslutningen. Nationsgränserna var kraftigt uppluckrade till nästan obefintlighet. Kontrollmöjligheterna av resande begränsades kraftigt.

Så här i efterhand kan man konstatera att "den svenska modellen" inte klarade av att träffa löneuppgörelser som både gav acceptabel lönenivå och som motstod konkurrensen från andra länder, andra branscher och konkurrerande arbetsgivare. Även skillnader i skatteuttag kunde spela in. Klagomålen från polisen, sjukvårdspersonal, äldrevårdare, socialsekreterare m.fl. blev tydliga och högljudda, men helt otillfredsställda.

Som den "svenska modellen" inte förmådde att bemöta dessa marknadskrafter på ett tillfredsställande sätt, kunde snart konstateras att det sakta men säkert uppstod en stigande personalbrist i den ena branschen efter den andra och problem i samhällsservicen och välfärden uppstod. De svenska medborgarna åsåg detta med stigande oro och frågade sig varför de styrande inte vidtog åtgärder till att stoppa upp detta personaltapp, men inget hände.

Som exempel på hur de styrande tog sitt ansvar i denna sak kommer jag mycket tydligt ihåg en debatt om polislönerna mellan de styrande där ansvarig minister, på frågan om vilken lön man skulle kunna erbjuda de poliser som kunde tänka sig att återinträda i polistjänst om löneförhållanden och förmåner var de rätta. Då gavs svaret att: "Det var inte den ansvarige ministerns sak att sätta löner. Det skedde i förhandlingar mellan arbetsmarknadens parter d.v.s. det var "den svenska modellens" sak och ansvar. Ett tydligare svar, som visade på att ansvarig minister INTE ville ta på sig ansvaret för att lösa den ännu akuta bristen på poliser i samhället, går knappast att få. Det visade också mycket tydligt och klart att den ansvarige ministern

inte insett "den svenska modellens" otillräcklighet på den nya stora arbetsmarknaden och att den modellen bar en stor skuld i att Sverige förlorat så mycket arbetskraft till konkurrerande koncept sedan 1994.

Erkänner man inte ens "den svenska modellens" roll i den lönesättning som direkt orsakat den stora personalflykten från den offentliga sektorn, har man nog inte heller förmågan att lösa problemet. Man måste ju erkänna problemet och inse orsaken till problemet om man alls skall kunna lösa problemet, som till stor del ligger i det förlegade konceptet "den svenska modellen".

Bristen på vilja att införa ett nytt, mer flexibelt och EU-anpassat lönekoncept har gjort att man nu i valrörelsen 2018 kan höra desperata politiker ställa krav på månatliga löneförhöjningar till intresserade poliser med upp till 10 000 per månad och ett ökat nettoantal på ca 10 000 nya poliser. De insatta saknar ju en beskrivning på HUR det skall gå till att klara av detta. Bara prata hjälper föga. Det förtroendet är redan förbrukat i Sverige.

Jag skulle kunna upprepa motsvarande misslyckande av "den svenska modellen" när det gäller, socialsekreterare, läkare, sjuksköterskor poliser, etc. där man i de senare fallet desperat utropat att: "Fördubbla deras löner direkt så vi får dem i arbete. Det gäller ju liv eller död! Var är de ansvariga? Avskaffa landstinget!"

Varför ta upp problemet här?

 Varför beskriver jag detta "jätteproblem med den svenska modellen" här? Det problemet borde ju alla medborgare insett nu efter 24 år av EU-medlemskap där det skapat ideliga problem hela tiden. Vem minns inte hur "den svenska modellen" misslyckades i fallet med entreprenaden av skolbygget i Vaxholm? Det var bara början.

Jo det är av den anledningen att tre personer från riksdagens korridorer skrivit till EU i denna angelägenhet att införa EU-konventionens "grundläggande mänskliga fri och rättigheter" i det svenska

rättssystemet enligt gjorda svenska utfästelser.

En sviktande verklighetsinsikt

I i dessa skrivelser kan man läsa bl.a. att det inte får påverka den (antika) "svenska modellen," stammande från tiden före andra världskriget och långt innan EU ens var påtänkt som enande fredskoncept. Inte på något ställe kunde jag finna att någon av dessa tre författande har kopplat ihop "den svenska modellen" med den katastrofala bristen på personal i den svenska välfärden. Detta trots att alla de personalstyrande löneavtalen, även efter 1994, träffats inom ramarna för "den svenska modellen" vilket tyder på en sviktande verklighetsinsikt hos de skrivande från riksdagen.

Trots att de "grundläggande mänskliga rättigheterna enl. EU-konventionen" inte på något sätt ens kan misstänkas vara delaktiga i den katastrofala personalbristen i Sveriges välfärd, vill man avstyra ett installerande av dessa nya och EU-anpassade rättigheter i Sveriges förvaltning, till förmån för att behålla av den "antika svenska modellen" som ju spelat en avsevärd roll i den uppkomna personalbristen, då ju löneavtalen träffats enligt den "svenska modellens" rutiner och anvisningar.

Farlig hemmablindhet. Rigida mot förändringar.

Jag tolkar denna uppenbara brist som resultatet av en "farlig hemmablindhet" och att de skrivande till EU är starkt rigida mot förändringar även när landet befinner sig i ett tillstånd att närmast beskriva som katastrofalt.

Vallöfte ej infriat

För oss andra ute i verkligheten är det ju närmast självklart att man skall installera ett EU-utvecklat och EU-anpassat system i Sverige när Sverige är EU-medlem och ligger inom, och dagligen verkar inom, EUs ramar. När man dessutom får faciliteterna gratis med vidhängande

support från EU, verkar ju ett avvisande som rent suspekt. Dessutom utlovades dessa mänskliga rättigheters tillgänglighet för de svenska medborgarna när valet om medlemskap i EU ägde rum, och det är nu 24 år sedan.

Dessa två koncept helt olika till sin natur och syfte

Den "svenska modellen" är närmast att beskriva som ett förhandlingskoncept när det gäller löneförhandlingar och har inget mandat att stifta lagar.

EU-konventionens "grundläggande mänskliga fri och rättigheter" är däremot en samling stiftade lagar, utan bindande löneförhandlingsmandat.

Av den beskrivningen framgår att de olika koncepten har helt olika uppgifter i samhället och kan därför utan problem existera i den svenska förvaltningen samtidigt men med skilda uppgifter.

"Den svenska modellen" är ju avsedd att styra HUR löneförhandlingen skall gå till och inom vilka ramar det skall ske mellan MARKNADENS OLIKA PARTER.

EU-konventionens "grundläggande mänskliga fri och rättigheter" är däremot till för att SKYDDA DEN ENSKILDA INDIVIDEN OCH MEDBORGAREN mot olaglig behandling och konsekvenserna av detta. Det har inget med löneförhandlingar att göra.

"Den svenska modellen" arbetar i ett MAKROFORMAT medan "EU-konventionens grundläggande mänskliga fri och rättigheter" verkar i ett MIKROFORMAT och koncepten är därför kompletterande och inte konkurrerande. Eller annorlunda uttryckt: det finns inget hinder för att de båda koncepten samtidigt är aktiva i ett land då de har helt olika uppgifter.

En samordnande och bra kontrollfunktion kan ordnas. Om ett beslut är fattat i "den svenska modellen" så kan utfallet kontrolleras inom EU-konventionens "grundläggande mänskliga fri och rättigheter."

Vid samstämmiga utfall: ingen åtgärd.

Vid olika utfall har "de mänskliga rättigheterna tolkningsföreträdare och kan då styra upp den svenska modellens arbets sätt till att följa EU-konventionens riktlinjer allt närmare och på så sätt kanske kan åstadkomma en modernisering av den svenska modellens arbets sätt till att närma sig EU-konventionen. Till slut kanske den svenska modellen kan vara moderniserad och EU-anpassad så att den bättre passar in i EU-konceptet och kanske förhindra att en sådan katastrofal personalbrist uppträder i framtiden när den nuvarande situationen en gång är avhjälpt.

Att avråda från ett sådant försök i nuvarande situation är närmast ett att klassificera som ett oansvarigt agerande.

Den svenska modellens makt minskas. Lite historia.

Fackföreningssidan innehöll även tidigare hjälp till sina medlemmar i frågor om uppsägningar, olycksfall, juridiskt biträde etc.

Fackföreningarna organiserade då en mycket stor del av arbetskraften och Arbetsgivarorganisationen organiserade företag och organisationer med anställda i.

De genom förhandlingar mellan parterna framkomna uppgörelserna var som lag för de underlydande organisationernas medlemmar.

Fackföreningen var mycket starkt förknippat med det Socialdemokratiska Partiet, dit de gav ekonomiska årliga bidrag mm.

Detta system fungerade hjälpligt fram till 1990-talet då Sveriges anslutning till EU blev aktuell. Då kom det fram att fackets tidigare befogenheter och skyldigheter stred i vissa avseenden mot EU-lagstiftningen på EUs arbetsmarknad och måste därför tas bort från

"fackföreningens mandat". Bland dessa ändringar fanns en mängd understöd och hjälp till de försäkrade. Dessa hjälpfunktioner togs bort under stort hemlighetsmakeri, då annars medlemsantalet i "facket" riskerade att sjunka väsentligt varvid "fackets" makt skulle minska i praktiken.

Och mycket riktigt. Fackföreningen förlorade medlemmar i samma takt som de tidigare medlemmarna kom underfund med att facket hade förlorat många av sina hjälpande basfunktioner och del av inflytande över arbetsmarknaden.

Men det värsta var att de funktioner för individuell hjälp till de fackligt organiserade medlemmarna blev väsentligt försämrade och karaktären ändrades från att hjälpa individuellt till att förvandla mandatet till att gälla nästan enbart kollektivet och få det att finna sig i framförhandlade beslut och avtal.

Vid problem konstaterade arbetstagaren att han fått två arbetsgivare i stället för en arbetsgivare och en stödjande fackförening som tidigare. Det gick t.o.m. så långt att den förfördelade blev aktivt motarbetad av facket i de fall han inte var nöjd med den fackliga supporten och sökte rättelse inom det svenska rättssystemet på egen hand. Detta upplevde "facket" som ett påtagligt hot mot sin maktposition och fruktade att allt fler skulle välja att själv lösa sina problem med arbetsplatsen.

Vad som då hände var ju att fackets ekonomiska makt minskade och därmed förmågan och villigheten att skicka bidrag till det Socialdemokratiska Partiet.

Det gick t.o.m. så långt att "facket" egenmäktigt kontaktade domstolar där den förfördelade lämnat in sin stämning av motparten arbetsgivaren, och helt egenmäktigt och lögnaktigt meddelade domstolen att uppgörelse var nådd och att målet därför skulle läggas ner.

Det fanns då inget annat alternativ för den förfördelade än att lämna in en ny stämning och betala en ny avgift för detta och starta om sitt väntande på att förhandlingen skulle sättas ut på nytt. Det hade bara

den effekten att "facket" upprepade sitt agerande med att lögnaktigt meddela domstolen att uppgörelse var nådd och att målet därför skulle avlysas etc.

I den så uppkomna situationen fann den förfördelade att Sveriges då påstått statsbärande parti, Socialdemokratiska partiet, helt supportade detta brott mot de "grundläggande mänskliga rättigheterna" genom att på alla korrupta tänkbara sätt, förmena den förfördelade sin mänskliga rätt att få en rättvis och opartisk rättegång för att den vägen få sin rätt prövad.

I den situationen inser den förfördelade att Sverige inte är en rättsstat i västerländsk mening och vill meddela de svenska medborgarna den insikten genom att gå ut i media med budskapet. Då händer det att den reporter som tar sig an ärendet och vill medverka till spridandet av den kunskapen genom att göra ett program om saken, helt enkelt blir av med sitt arbete och förflyttas till annat mindre media. Ett klart brott mot yttrandefriheten. Om det inte redan är gjort så klassas nu den förfördelade som ett hot mot samhällets intressen och får nu sin telefon avlyssnad, sin post manipulerad, blir förlustig sina avtalade monetära bidrag och sociala försäkringar etc. allt för att se till att den förfördelade INTE skall kunna driva sin sak upp i landets högsta instans för denna typ av mål så att det blir ekonomiskt ogörligt att ta upp sin sak i EU-domstolen och få sin sak prövad där enligt de mänskliga rättigheterna.

Offentlig insyn skulle undvikas till varje pris för att bevara det helt felaktiga intrycket, att den svenska modellen var så mänsklig och idyllisk, även efter Sveriges inträde i EU.

När dessa metoder inte räckte till tog man fram metoden att komma med helt falska och ounderbyggda anklagelser om att den förfördelade hade begått olika olagligheter, som skulle motivera det minskade förtroendet. Ovanstående hantering helt i strid med de mänskliga rättigheterna.

Ex. är att komma med en beskyllning om att den förfördelade hade stulit på arbetsplatsen. När motsatsen var bevisad av den förfördelade

borde ju ett åtal för "falsk tillvitelse" vara en självklar fortsättning i ett påstått västerländskt rättssamhälle. Så icke! Åklagarväsendet lägger bara ner saken och förundersökningen och ingen fortsättning den vägen är möjlig.

Sedan kommer nästa steg som innebär att någon i samhället tar till rent kriminella terroriseringar utförda av den kader av poliser som är oanvändbara för normal polisverksamhet av bl.a. åldersskäl och annat. Det är ju mycket lättare att ha att göra med vanliga laglydiga personer än med kriminella som är beredda på olika fula tag från polisens sida.

Det är i denna situation som den förfördelade börjar överväga suicidala lösningar på sin livssituation. Jag påminner här om siffran 300 självmord per år orsakad av hanteringen enligt ovan.

Det är denna typ av hanteringar av "visselblåsare" som direkt skulle stoppas på ett tidigt stadium om de "mänskliga rättigheterna" fanns inrättade i det svenska samhället. Bra vore om även det rekommenderade institutet för juridisk och monetär assistans till den förfördelade fanns, och då möjliggjorde ett drivande av sin sak till avgörande i EU-domstolen och där enligt de mänskliga rättigheterna. Allt efter att prövning av saken skett i landets egna högsta instans i saken. Prövning i EU-domstolen sker icke i dag annat än i undantagsfall främst av brist på ork och ekonomiska resurser hos den drabbade.

Hanteringen ovan är helt enligt "den svenska modellen" varför den av uppenbara skäl omhuldas av de styrande då den effektivt motverkar ett demokratiskt och rättssäkert hanterande av dessa "visselblåsare" och andra "persona non grata" som bara framfört kritik eller obekväma politiska åsikter enligt sin meddelanderätt och Sveriges grundlag om yttrandefriheten.

Som "den svenska modellen" i praktiken totalt hindrar att kritik och annat påtalande av oegentligheter i samhället blir kända, så möjliggör den i praktiken en kraftig odemokratisk maktutövning helt i strid med EU-konventionens "mänskliga rättigheter" på ett sätt som kraftigt

medverkar till att sprida den numera omtalade tystnaden inom det svenska samhället och i näringslivet. Det i sin tur hotar att sätta det demokratiska systemet totalt ur funktion.

De politiska partier, S,C,M, som skickat in de negativa skrivelserna av den 2018-06-19 till EU i saken om införandet av de "mänskliga rättigheterna" i den svenska förvaltningen, har därmed själva klassificerat sig och sina partier, som i grunden odemokratiska partier med odemokratiska syften. Man gör nämligen gällande att det inte är möjligt att behålla "den svenska modellen" om man även skall ha "de grundläggande mänskliga fri och rättigheterna" som gällande lagar i Sverige.

HELT FEL SLUTSATSER

Inget kan vara mer fel. Det går nämligen utmärkt att ha den "svenska modellen" gällande i normalfallet medan rutinen för användandet av "de mänskliga rättigheterna" endast åberopas i "problemfallen". Därefter kan utfallet enligt den "svenska modellen" jämföras med utfallet enligt "de mänskliga rättigheterna". Sedan har då utfallet enligt "de mänskliga rättigheterna" tolkningsföreträde på normalt EU-vis vid olika utfall i saken. Detta enkla förfaringsätt skulle i ett slag garantera att de svenska medborgarna blir hanterade enligt de "mänskliga rättigheterna" på det sätt som gäller inom de övriga EU-medlemsländerna. Medborgarna skulle i ett slag känna en större trygghet och större livskvalitet då det skulle garantera ett konsekvent och likvärdigt dömmande i rättssystemet. Och saken är klar.

Sveriges regering och Nicaraguas diktator: Har de samma intressen?

Det är ju uppenbart att Sveriges regering och Nicaraguas diktator har en sak gemensamt, nämligen intresset av att kunna hota och misshandla de oppositionella utan att ha någon insyn i detta förfarande via de mänskliga rättigheterna. Det är inte en situation värdig Sverige.

Det är nu så att den vanlige laglydige och skattebetalande/medborgaren inte längre har något reellt intresse i "den svenska modellen." Det är i stället de styrande som har det intresset av bevarande av "den svenska modellen" som ett instrument för olaglig maktutövning och möjlighet till förtryckande av "visselblåsare".

Eftersom det inte är "de mänskliga rättigheternas" primära uppgift att skydda de styrande, så ligger det i sakens natur att inte fästa något avseende vid anmärkningen att "den svenska modellen inte får rubbas" i detta sammanhang, eftersom det sakligt sett, är ett helt irrelevant skäl, avsett att verka för att de styrande skall slippa att installera "de mänskliga rättigheterna i Sverige" och då till skydd av den vanlige svenske medborgaren.

Att skydda de styrande och bestämmande i deras yrkesutövning, är inte främst EU-konventionens "mänskliga rättigheters" sak. Till det syftet har man genom åren använt "den svenska modellens" möjligheter till trakasserande av de oönskade och då främst nyttjat möjligheten att se till att den "visselblåsande" regelvidrigt förlorar sin anställning och utkomstmöjlighet, vilket då utgjort en stor del i det demokratiska underskottet i Sverige. Det ankommer helt på de styrande och maktutövande att skydda sig själva vilket de framgångsrikt gjort genom åren genom att nyttja den helt odemokratiska "svenska modellen" på ett sätt som helt är i strid med EU-konventionens "grundläggande mänskliga fri och rättigheter". Den vanlige svenska medborgaren har bara intresset av att få sitt eget behov av förbättrat personskydd tillgodosett enligt EU-standard. Det är ett behov som "den svenska modellen" INTE kan tillgodose. De "mänskliga rättigheterna" är svaret på kravet på en uppdatering av den personliga säkerheten och kravet på en modernisering av den personliga tryggheten till i övrigt gällande EU-nivå och har inget att göra med den uråldriga och omoderna "svenska modellen".

De gäller två helt olika sidor av den svenska lagstiftningen och har inget annat gemensamt, så blanda inte ihop de olika konceptens ändamål.

AVSLUTNING

Ta nu tillfället i akt att uppdatera den svenske medborgarens livskvalitet och trygghet till modern EU-nivå när nu tillfälle ges. Avsluta nu det mer än 60-åriga bedrägeriet runt de "mänskliga rättigheternas" inlemmande i det svenska rättssystemet. I annat fall är ni inte värda förtroendet att vara de svenska medborgarnas ledare.

Lyft av oket

Det är dags att lyfta bort den psykiska bördan, från den svenske medborgaren, av att vara nedtyngd av "det stora demokratiska underskottet" i Sverige, som inte belastar medborgarna i ANDRA EU-länder. Undersökningar om medborgarnas trivsel och trygghet i de olika länderna, visar tydligt att medborgarnas trivsel och trygghet är BETYDLIGT större i de länder som tillämpar "EU-konventionens grundläggande mänskliga fri- och rättigheter", än i de övriga.

En humanitär stormakt?? Pseudodemokrati.

Varför skall den svenske medborgaren behöva dras med en gammal "bristfällig pseudodemokrati" i Sverige, när det är väl känt hur en modern och inspirerande demokrati skall vara organiserad? Ta lärdom av Schweiz, Norge och Danmark m.fl. där medborgarnas trivsel ligger i topp. Det är ni skyldiga medborgarna som givit er sitt förtroende i valet och särskilt om man vill kunna kalla Sverige för en "humanitär stormakt" i fortsättningen. Den beteckningen på Sverige är i dag närmast ett hån, och skorrar väldigt falskt i de internationella skrivierna.

Och att beakta: innan Sverige ger sig på att kritisera andra länder för att inte tillämpa de mänskliga fri och rättigheterna, så skall man se till att först införa och tillämpa dessa rättigheter i det

egna landet, Sverige.

Sopa framför den egna dörren.

Med tanke på Sveriges helt aktuella engagemang i Nikaragua i försöket att installera dessa "mänskliga rättigheter" där, är det motiverat att ta till uttrycket att: "sopa framför den egna dörren innan man klagar på andra". Sverige med Sida verkar ha blivit utkastade från Nigeria med motiveringen att man har blandat sig i "Nikaraguas inre angelägenheter". Det vore bättre att Sverige tog hand om lösandet av de "inre angelägenheterna" i sitt eget land, på sätt som de egna medborgarna önskar, innan man försöker att lösa andra länders "inre angelägenheter". Det kallas demokrati i betydelsen "folkvilja".

Till slut skall vi här benämna saken vid dess rätta namn och i relevanta ordalag: DET ÄR EN FRÅGA OM MAKTEN I LANDET.

Frågan om att införa, eller motverka att införa, "de mänskliga rättigheterna" i Sverige är ytterst inget annat än en ren fråga om makt.

Det ligger ju till så att "de mänskliga rättigheterna" är till för att öka medborgarens säkerhet och rättsskydd vilket kan uppfattas som förbättring av den enskildes demokratiska påverkansmöjligheter i ett samhälle, där man har för vana att bruka metoder som står i strid med "EU-konventionens mänskliga rättigheter," för att straffa de oppositionella och "visselblåsande".

I Sverige vet vi ju nu att man använt sådana metoder mot politiskt obekväma i över 30 år och då inom ramarna för "den svenska modellen" som medgivit dessa möjligheter. Man har då hävdad användandet av "subsidiaritetsprincipen" för att undvika insyn från EU.

"Den svenska modellen" har ju inga lagstiftande och dömande mandat varför det varit svårt att åberopa problemen vid åberopandet av EU-konventionen, som ju främst hade att granska och tolka fattade

beslut och stiftade lagar.

Den avklädda och nakna förklaringen till att Sverige i dryga 60 år har "konstrat" och krånglat så mycket för att förhindra att EU-konventionens mänskliga rättigheter blir installerade i Sverige i ett användbart utförande, har sin grund i att de styrande i Sverige vill behålla möjligheten att "straffa oppositionella och visseblåsande" till tystnad, utan att utomstående lätt skall kunna konstatera hur odemokratiskt Sverige i verkligheten är, när det gäller att utsätta "visseblåsande" för straff av olika slag.

Det går ju till så i praktiken att man främst låter olika slag av offentligt anställda, i skydd av avsaknaden av tjänstemannaansvaret, trakassera den oppositionelle, så att en uppföljning av statistik i saken närmast blir en omöjlig uppgift att utföra. Ren djävulskt uträknat. Poliser är nämligen offentligt anställda och då utan tjänstemannaansvar.

Nu har ju det anmärkningsvärda inträffat att det, mitt under en högkonjunktur, blivit uppenbart för en stor del av övriga världen, hur verkligt kaosartad situationen blivit i Sveriges välfärd och förvaltning, och att den odemokratiska "svenska modellen" bär en stor del av skulden till detta som varande maktens verktyg.

Det är närmast ett demokratiskt grundat krav, att man inför de demokratihöjande och beprövade konceptet "EU-konventionens grundläggande mänskliga fri- och rättigheter" blir installerade i Sverige till full användbarhet. Då gäller även att de politiker, med diktatoriska ambitioner, blir berövade sitt antika och odemokratiska koncept "den svenska modellen" för användande i rent förtryckande syften av Sveriges medborgare.

Det finns ju dock inget som hindrar att "den svenska modellen" även i fortsättningen och under en övergångstid, fortfarande kan tillämpas i Sverige parallellt med "EU-konventionens grundläggande mänskliga fri och rättigheter" under förutsättning att den "svenska modellen" moderniseras, anpassas och uppdateras till EU-konventionens

lagar, förutsättningar och de internationella förutsättningarna.

Eftersom detta remissvar framför åsikter och praktiska erfarenheter från ett flertal hjälporganisationer och en månghövdad skara drabbade "visselblåsare" så kan allt skrivet exemplifieras mångfalt med olika dramatiska öden som drabbat medlemmarna i strid med de "mänskliga rättigheterna", och begångna under bland annat skyddet av bristen i tjänstemannaansvaret inom Sveriges offentliga sektor. Befintlig facklitteratur, protokoll, yttranden, remisser och det stora antalet berättelser från 30 år tillbaka i tiden, kan fylla hyllmetrar numera och uppvisas vid behov av ytterligare argumentering F Ö R införandet av EU-konventionens förslag till skydd av de "visselblåsande" i Sverige. Här gives dock inte plats och tid för detta.

Se slutsatser och argument först i skrivelsen.

E u från

ARMR = allas rätt till mänskliga rättigheter

och

SLUSSA = Samling till Livslust för Utbrända, SuperStressade och Anhöriga

KOMPLETTERING AV REMISSVAR/SYNPUNKTER 2018-09-12

=====

Diarienummer: Ju2018/02783/16

Justitiedepartementet

ju.remissvar@regeringskansliet.se

Avs:

Björn Lundin, ARMR = allas rätt till mänskliga rättigheter.

Maria Werme, SLUSSA = Samling till Livslust för Utbrända, SuperStressade och Anhöriga

c/o SLUSSA, Tjärdalsgatan 11

724 81 Västerås.

Tel: 073-724 18 65

Mail: mr@slussa.se

Datum: 2018-09-12 KOMPLETTERING TILL SYNPKUNKTER PÅ REMISS Ju2018/02783/16

INFÖRANDE AV SKYDD FÖR S.K. "VISSELBLÅSARE" SOM PÅTALAR
OCH RAPPORTERAR ÖVERTRÄDELSER AV UNIONSRÄTTEN.

Praktiska åtgärder som betonas i EU:s föreläggande från 2018-04-23
framhålles särskilt:

- x) Inrättandet av ett institut för biträde med stöd och expertkunskaper.
- y) Institutet skall garantera att länderna har samma stöd och samma kunskaper.

STÄLLNINGSTAGANDE

Självklart tillstyrker vi även det nödvändiga inrättandet av ett sådant institut med stödresurser även i Sverige, för att konceptet skall kunna fungera väl även i praktiken.

Som Sverige med sitt uppskattade arbete inom EU starkt bidragit till den ökade öppenheten inom EU:s förvaltning och fått EU:s acceptans för detta, så hoppas vi att även det omvända kommer att gälla, nämligen att Sverige visar stor öppenhet mot EU och i positiv anda inför detta koncept för skyddande av "visselblåsare som påtalar och rapporterar överträdelser av unionsrätten" även i Sverige.

E u från

ARMR = allas rätt till mänskliga rättigheter

SLUSSA = Samling till Livslust för Utbända, SuperStressade och Anhöriga